SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C. No. 123. JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, JUNE 30, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 30-го ЧЕРВНЯ 1993. Ч. 123. РІК С.

ВІДЗНАЧИЛИ РІЧНИЦЮ ОБ'ЄДНАВЧОГО СОБОРУ УПЦ КП

Київ (УНІАР). — Тут, у неділю, 27-го червня, в приміщенні Інституту української мови з ініціятиви Київського Патріярхату та низки інститутів Академії наук України відбулось урочисте засідання, присвячене першій річниці Об'єднавчого Собору Української Православної Церкви.

З доповідями виступили: заступник Патріярха Митрополит Київський Філарет, Першоієрарх Патріяршого Престолу в Україні Митрополит Володимир (Романюк), народний депутат України Микола Поровський та гетьман Українського Козацтва генерал-майор Володимир Мулява.

Митрополит Філарет сказав, що у порушенні церковних канонів слід звинувачувати не Українську Православну Церкву Київського Патріярхату, а Московську Патріярхію, яка протягом майже 300 років свідомо ігнорує ці канони. Митрополит висловив упевненість, що в Україні має бути незалежна помісна Церква і закликав об'єднатися з тією частиною українських православних, які ще стоять на позиціях Московського Патріярхату.

Митрополит Володимир виділив два періоди в історії Руської Православної Церкви: Київський та Московський. Період київський, до возз'єднання України з Росією, відзначався духовністю та освіченістю. Період московський — приніс Україні морок невігластва. Загроза Московського православія існує і сьогодні, сказав Владика Володимир. „І тому, коли нам пропонують нині 'канонічеськоє православіє' — я відповідаю, що подібні пропозиції вже привели Україну свого часу до Леніна, Сталіна і їм подібних. Всі чорні сили страшенно злякалися суверенности України та її національної Церкви", — зазначив Першоієрарх.

Учасники засідання ухвалили звернення до ієрархів, священиків та вірних з закликом до замирення. Ухвалено також звернення до Президента України Леоніда Кравчука з проханням повернути Українській Православній Церкві КП собор св. Софії в Києві.

Як уже інформовано, 15-го червня в Києві відбулося засідання Священного Синоду УПЦ КП, на якому, у зв'язку зі смертю Патріярха Київського і Всієї України Мстислава І, обрано Першоієрарха Патріяршого Престолу. Ним став Архієпископ Львівський і Сокальський Володимир, якого возведено у сан Митрополита. Заступником Патріярха УПЦ КП, згідно з рішенням Православного Собору 25—26-го червня 1992 року, залишається Митрополит Філарет. Посаду керуючого справами Київської Патріярхії займає Митрополит Переяславський і Січеславський Антоній.

ВЕРХОВНА РАДА УХВАЛИЛА НИЗКУ НОВИХ ЗАКОНІВ

Київ (УНІАР). — Тут 25-го червня на сесії Верховної Ради України депутат Степан Хмара запропонував працювати без вакацій. Він також вимагав роздати депутатам для ознайомлення документи підписані Президентом України Леонідом Кравчуком під час зустрічі 17-го червня у Москві з президентом Росії Борісом Єльциним, а також документи, підписані в Києві 24-го червня прем'єрами України і Росії Леонідом Кучмою та Віктором Чорномирдіним.

Депутат Володимир Марченко вимагав, щоб Верховна Рада поставила на обговорення питання про Конституційний суд. Відтак депутати обговорили кілька проєктів законів, з яких окремі ще потребують удосконалення, а інші ухвалено, зокрема, проєкт закону про науково-технічну інформацію, про нормативний обіг платіжних документів в Україні, про боротьбу зі злочинністю. Внесено зміни до закону про приватизацію землі та про фармерські господарства.

Підписано Декларацію

Київ — Ню Йорк (Пресова служба ОУНз). — Шостого травня ц. р. підписано у Києві „Декларацію співпраці" між Демократичною партією України (ДемПУ) і Організацією Націоналістів за кордоном (ОУН)з. Текст Декларації:

Керівництво Демократичної партії України і Політична Рада ОУН(з), підтримуючи протягом певного часу ділові стосунки, дійшли висновку про близькість ідейно-програмових засад і про відсутність принципових розбіжностей в ідеології та суспільній практиці цих політичних середовищ українства. Нашим спільним національно-політичним ідеалом є незалежна демократична Україна, правова держава, розвинене громадянське суспільство, усебічне відродження й самоутвердження української нації на ґрунті економічної, політичної та ідеологічної свободи, гуманізму, високої духовости особи та народу. Прагнемо до консолідації суспільства в ім'я утвердження державної самостійности України, якнайскорішого подолання економічної кризи і досягнення стабільного добробуту народу. Виступаємо за порозуміння й співпрацю з усіма політичними силами, які протидіють імперським та неокомуністичним тенденціям і тоталітаризмові взагалі, намагаються перебороти в українському суспільстві тяжку спадщину більшовизму і колишнього колоніяльного становища України.

Заявляємо про бажання Демократичної партії України і ОУН(з) тісніше співпрацювати на постійній основі.

Київ, 6 травня 1993 р.

Голова Демократичної партії України
Володимир Яворівський
Голова Політичної Ради ОУН(з)
Анатолій Камінський

Фундація Антоновичів вручила свої нагороди

Київ. — У столичному Будинку Вчителя відбулося вручення нагород Фундації Тетяни й Омеляна Антоновичів лавреатам 1992 року. Ними були письменник Володимир Дрозд — за роман „Листя землі", історик Михайло Брайчевський — за монографію „Утвердження християнства на Русі", і творчий склад редакції газети „Літературна Україна" — адже саме вона, як підкреслено у спеціяльній грамоті Фундації Антоновичів, „відіграла історично визначальну ролю консолідатора демократичних сил України, відкрила свої сторінки і для національно свідомої української інтелігенції, і для нового покоління українських політиків, які через органи Спілки Письменників України донесли до нашого народу програмні положення перших політичних партій і рухів".

Нагороди лавреатам вручили засновники Фундації Тетяна та Омелян Антоновичі. На урочистому вечорі з цієї нагоди виступили також голова жюрі Фундації Антоновичів Іван Фізер (ЗСА), історик Марта Богачевська-Хом'як (ЗСА) і академік АН України Микола Жулинський.

Як відомо, Фундація Антоновичів уже дванадцять років вдостоює своїх нагород за видатні досягнення в національній літературі, культурі і науці. Вже втретє вони вручаються не поза Україною, а в Києві.

На закінчення вечора „літукраїнці" прочитали своє віршоване послання, присвячене визначним українським меценатам — Тетяні й Омелянові Антоновичам.

КИЇВ. — Спільне звернення надіслали Леонідові Кравчукові політичні партії — ініціятори створення Національного конституційного комітету. Вони запропонували Президентові виступити з ініціятивою про винесення на всенародній референдум 26-го вересня питання про скликання конституційних установчих зборів.

Дем'янюка справа вирішиться в середині липня

Єрусалим, Ізраїль. (Л.В.). — Ізраїльський Верховний Суд вирішить справу Івана Дем'янюка, 73-річного автового будівельника з України і Америки, засудженого тут в 1988 році на страту за здогадні „злочини проти людства" в II Світовій війні, у середині липня цього року, завдяки настійному домаганню Дем'янюкової родини й усієї української громадськости, спочатку тільки в так званому Вільному світі, а тепер і у вільній Україні.

Оборонець Івана Дем'янюка Йорам Шефтель сподівається децизії Суду на 14-те липня, і цим завершиться семилітнє „ходження по муках" Дем'янюка по різних судових і тюремних інстанціях в самому Ізраїлі, з того п'ятилітнє існування там як смертника, хоч насправді його тяжкі випробування є довші і тривають вже понад десять років, включаючи роками різні переслухання його ще в ЗСА.

В Америці також тепер плянується розгляд апеляції у Федеральному суді.

У вістці з Ізраїлю, що появилась в Клівлендському „Плейн Ділер", кореспондентка Ілейн Рут Флетчер подає дві можливості для висновків Верховного суду там. Перша можливість, що Дем'янюк буде цілковито звільнений від закидів у злочинах і з в'язниці власне, на підставі нових знайдень по архівах в колишньому Совєтському Союзі. Ця можливість була продискутована в інтерв'ю, яке провела І.Р. Флетчер з особами, що стоять близько до прокуратури.

Друга можливість, менше побажана для самого Дем'янюка і його родини чи українського народу як такого, що смертний засуд буде скасований, але якась інша кара, хоч і дещо м'якша, все ж таки чекатиме на Дем'янюка, бо, мовляв, він, хоч і не був „катом" у Треблінці, але був таки вартовим у Собіборі, іншому концентраційному нацистському таборі.

Результат повного переслухання справи Дем'янюка в Америці, каже кореспондентка, — не матиме впливу на децизії суду в Ізраїлі, а оборонець Шефтель твердить, що єдина річ, яка цікавитиме Верховний суд жидівської держави, є те, чи був Ден'янюк тим „Іваном Грозним", чи не був. Натомість деякі чинники в Ізраїлі, які побажали лишитись анонімними, твердять, що навпаки, це американський суддя прислухатиметься до вирішення Дем'янюкової справи в Єрусалимі, щоб відповідно і тут достосувати свої рішення до рішень ізраїльців в середині липня.

УКРАЇНКИ БРАЛИ УЧАСТЬ У МІЖНАРОДНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

Далас, Тексас (О.Б.). — Тут відбулась у днях від 9-го до 12-го червня 102-га Річна Інтернаціональна Конвенція Ґенеральної Федерації Жіночих Клюбів під гаслом: Кращий світ для всіх.

Участь взяло коло 750 делегаток зі ЗСА, та делегації з Японії, Філіппін, Тайвану, Естонії, Литви й інших країн. Україну репрезентували Оксана Бризгун-Соколик, голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, яка є асоційована з Ґенеральною Федерацією Інтернешенал, та Ірина Куровицька від Союзу Українок Америки.

Обидві представниці українок брали активну участь у нарадах, виступали в інтернаціональній „робітні" — „воркшап", де говорили про ситуацію в Україні та про співпрацю жіночих організацій з Україною.

На закриття Конвенції відбувся інтернаціональний „галя-бенкет". Представниці поодиноких народів входили на залю за національним прапором, який під гимн відповідної держави вносили святково на залю. З гордістю входив на залю і синьо-жовтий прапор вже незалежної України! Прапори всіх держав стояли на почесному місці під час „галя-бенкету".

На бенкеті промови виголосили: Ірина Куровицька, яка змістовно і детально розказала про Союз Українок Америки, його працю і пляни; Оксана Соколик, яка говорила про жінок України, що вже організуються та співпрацюють зі СФУЖО. Для прикладу вона навела конференцію в Києві у червні ц.р., на якій обговорювалися справи родини, дітей, екології та інші. Участь брали жінки України та представниці СФУЖО; далі вона говорила про 73 роки терору, страшний голод, заслання та ГУЛаги, які стоять українці перед очима, тож не диво, що українка бажає повного роззброєння і миру. Але українки з України і Заходу підтримують уряд України, який готовий віддати атомну зброю Москві, але хоче мати гарантію безпеки та миру від західніх держав, бо тільки у вільній незалежній своїй державі українська жінка буде і зможе робити все можливе, щоб не тільки Україна, але і цілий світ став кращим для нас усіх!

СЕРБИ І ХОРВАТИ ОБ'ЄДНАЛИСЯ ПРОТИ МУСУЛМАН

Загреб. — Через два тижні після того, як лідери хорватської і сербської громад Боснії досягнули домовлення щодо поділу Боснії на три суверенні держави, серби і хорвати об'єдналися в боях проти мусулман. Аґенство Ассошієйтед Пресс повідомляє, що місто Магладжа, за 100 кілометрів на північ від Сараєва, тепер перебуває під сильним вогнем сербської і хорватської артилерії. Мета сербів і хорватів — вибити з міста мусулман і позбавити їх можливости контролювати дороги, що ведуть у Тузлу і Зеніцу, де також є скупчення мусулман.

Коли представники ООН хотіли в'їхати в район Маґладжа, то були зупинені хорватськими вояками.

Є також повідомлення про артилерійський обстріл Сараєва і про нові жертви серед мирного населення.

ООН запропонувала нагороду за арешт генерала Айдіда

Могадішо. — Сили ООН почали роздавати в Сомалії листівки з обіцянками винагороди за арешт генерала Айдіда або за інформацію про місце його перебування. Однак зусилля „голубих шоломів" покищо залишаються без висліду. Тим часом цими днями генерал Айдід, кинувши виклик міжнародній спільноті, зустрівся у сомалійській столиці з двома журналістами „Голосу Америки". В цьому інтерв'ю Айдід звинуватив З'єдинані Стейти Америки у „використанні ООН для реколонізації країни". Він заявив, що „не має наміру шукати притулку за кордоном і залишиться вдома, щоб ділити зі своїм народом тяжку долю".

На пресовій конференції в Могадішо представник військового командування сил ООН Дейвід Стоквел повідомив, що листівки з портретом генерала Айдіда скидаються над сомалійською столицею з гелікоптерів. Стало також відомо, що з Кувайту до Сомалі перекинуто додатковий контингент американських військ у складі 4.200 морських піхотинців, легких танків і броневиків.

До Моґадішо прибули два юридичні дорадники ООН, які мають висловити рекомендації щодо майбутнього суду над Айдідом після його арешту.

О. ШЕВЧЕНКО ТА В. КАТЕЛЬНИЦЬКИЙ В НЮАРКУ

Нюарк, Н.Дж. — Американці в Обороні Людських Прав в Україні влаштовують громадську зустріч з Олесем Шевченком, колишнім політв'язнем, депутатом Верховної Ради України, заступником голови Республіканської Партії України, який виступить на тему „Політична ситуація в Україні" та Володимиром Кательницьким, головою Комітету Оборони Івана Дем'янюка в Україні, заступником голови Братства св. Андрея в Україні, темою доповіді якого буде „Оборона Івана Дем'янюка в Україні". Виступлять теж Едвард Нижник та Іван Дем'янюк, мол., які зреферують найновіші події в справі Івана Дем'янюка.

Зустріч відбудеться у четвер, 1-го липня, о год. 7-ій вечора в залі церкви св. Івана Хрестителя, Сендфорд авеню в Нюарку. Паркувальна площа при церкві буде охоронятися поліцією.

Телефон для довідок у справі зустрічі (201) 373-9729.

З'явився перший тіньовий кабінет в Україні

Симферпіль (УНІАР). — Російська партія Криму створила тіньовий кабінет міністрів з членів секретаріяту партії. Головою його став народний депутат Верховної Ради Криму Серґєй Ковальцов. Він же і міністер внутрішніх справ тіньового кабінету. Новостворений кабінет ухвалив декрети про громадянство республіки Крим, про соціяльний захист військовослужбовців, міліціянтів і працівників служби безпеки. Крім газети Верховної Ради Криму, яка повідомила про цей факт, ніхто серйозно не ставиться до цієї партії, оскільки вона не зареєстрована і нараховує близько 300 осіб.

В УКРАЇНІ

ЛУГАНСЬКЕ. — Із 90 шахт Луганщини продовжують страйкувати 25. Страйкарі не згодні з деякими пунктами угоди з Урядом і висувають низку вимог місцевого значення.

ЯЛТА. — Працівники карного розшуку Управління внутрішніх справ міста затримали на місці злочину двох мародерів, які розкопали могилу з останками 2,000 ялтинців, розстріляних німцями 1941 року. У затриманих знайдені золоті коронки та обручки.

СИМФЕРОПІЛЬ. — До Верховної Ради Криму надійшло звернення з Південної Осетії з пропозицією провести міжпарляментську зустріч та зустріч керівників урядів Південної Осетії, Придністров'я, Гагаузії та Криму. Як заявили представники депутатського корпусу Республіки Крим, на відміну від згаданих республік, Крим є легітимізований законами України і Кримської Республіки. Крім того, депутати вважають, що поняття „малі народи" навряд чи стосується Республіки Крим і тим більше Придністров'я.

ХАРКІВ. — До міста прибула японська делегація для участи у Днях японської культури. У театрі ім. Т. Шевченка відбувся концерт японських колективів. Водночас, делегація, очолювана посадником Харкова Євгеном Кушнарьовим, повернулася з китайського міста Тян Цзин, де перебувала на запрошення амбасадора Китаю Тян Ценя. Наслідком візити стала угода про встановлення побратимських взаємин між Харковом і Тян Цзином.

ПОЛТАВА. — Рада місцевого відділення Демократичної партії України оприлюднила заяву, у якій констатується, що дії Верховної Ради та рад усіх рівнів стали причиною провалу економічних та політичних реформ. Полтавські демократи звернулися до всіх політичних партій і громадських організацій области з пропозицією спільними зусиллями розпочати збір підписів за проведення місцевих референдумів з питання дочасного припинення повноважень сільських районних, міських та обласних рад.

Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля відбув другу конвенцію

В. Яворівський

Іст Гановер, Н.Дж. (О. Кузьмович). — В днях 12-го і 13-го червня тут, у приміщеннях готелю Рамада Інн, відбулася Друга конвенція Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля, в якій взяло участь 190 осіб, в тому — 20 уповноважених делегатів із поодиноких місцевих організацій Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля: з Гартфорду, Ню Гейвену, Бінґгемптону, Дітройту, Лос Анджелесу, Вотербері, Саратоги, як також делегати з Канади.

Обидва дні Конвенції були виповнені вщерть програмою, що ділилася на сесії із темами як медичними, так і організаційними, в яких брали участь окремі панелісти з медичного світу і члени ФДДЧ.

Конвенція була організаційно підготована дбайливо і справно завдяки цілому рядові добровольців, які працюють для ФДДЧ з повною посвятою.

Кульмінаційними точками обох днів нарад, сесій та зібрань були промови гостей з України, депутата Верховної Ради України Володимира Яворівського, який від перших днів горезвісного 26-го квітня 1986 року був провідним у акціях допомоги жертвам Чорнобиля, і, д-р Зиновія Криворучки, голови Львівської Ради здоров'я. Присутніми на Конвенції були також депутат Верховної Ради України Генрик Альтуніян, постійний представник України до ООН Віктор Батюк; д-р Джудіт Джонсруд, голова Сієрра Клюбу і професор університету Пенсильванії; Джудіт Фрідмен, президент організації Акції для чистоти енерґії, і д-р Данило Григорчук з університету Іллиной.

На полуденку, який мав місце в суботу 12-го червня, головним гостем-промовцем був сенатор Билл Бредлі з Ню Джерзі.

Звітування фінансові та організаційні проводу Фонду, які складали поодинокі його члени на чолі із Надією Матківською, що разом із д-ром Зеноном Матківським є головними моторами ФДДЧ від часу його заснування, повідомили, що від 1990 року ФДДЧ переслав в Україну понад 700 тонн медичної допомоги вартости 32 мільйона долярів. ФДДЧ є спонзором ряду лікарень, зокрема для дітей, в осередку яких є Центр Педіятричний для проблем захворювань дітей в наслідок радіяції Чорнобиля, що міститься у Львові. Цей Центр Американське Агентство для міжнародного розвитку визнало найкраще вивінованим шпиталем у Львові.

У висліді вичерпного звітування учасники Конвенції на окремих сесіях обговорювали конечність дальшої посиленої допомоги жертвам Чорнобиля, число яких зростає, як також зростає смертність дітей в Україні і ракові захворюван-

(Закінчення на стор. 3)

У КИЄВІ СТВОРЕНО НОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Київ (УНІАР). — У столиці України з'явився новий навчальний заклад — Міжнародний Соломонів Університет (МСУ). Він заснований як недержавний, некомерційний вищий учбовий заклад і є самостійним суб'єктом вищої освіти України. Офіційна мова навчання — українська та англійська, але студенти вивчатимуть також іврит, ідиш, російську та ще одну з европейських мов. Міжнародний Соломонів Університет плянується як невеликий за маштабом елітний університет. Це дасть можливість приділяти індивідуальну увагу кожному студентові. Передбачається, що МСУ стане незалежним міжнародним університетом, в діяльності якого візьмуть активну участь українські, ізраїльські, американські і російські науковці.

Відбулася в Києві 17-го червня також презентація Української академії політичних наук. Це добровільна громадська організація, покликана об'єднати науковців, істориків, політологів, викладачів, працівників органів державної влади та управління для сприяння комплексному розвиткові політичних наук в Україні. Першим президентом та засновником Української академії політичних наук став Микола Михальченко — радник Президента Л. Кравчука.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year $40.00 6 months — $22.00 3 months $12.00
UNA members 1 year* — $15.00 Change of address $1.00 Make check or money order payable to Svoboda

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку $22.00, на 3 місяці $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Іран — країна на вулкані

Упадок комунізму в СССР і розвал імперії започаткував процес демократизації в Евразії, який проходить на наших очах серед найбільших труднощів. У Західній Европі і Північній Америці — хоч і там нема повної ідилії — все ж панує конституційний демократичний лад. У широкому світі маємо калейдоскоп режимів, від комуністичного до авторитарного.

На велетенському просторі суходільного Китаю, що його територія рівна території всієї Европи від Атлантику по Урал, існує режим комуністичної диктатури, якої сила не тільки у війську і поліції, а у мудрій економічній політиці, бо там нема колективізації сільського господарства й округло один більйон мешканців не терпить голоду. Комуністичними є ще Північна Корея, яка тривожить сусідів своїм змаганням до створення собі нуклеарної зброї. Комуністичним є колишній Індокитай (В'єтнам, Ляос і Камбоджа) і маленька Куба, яка, мабуть, буде першою на черзі, де провалиться комунізм. Є дві країни дуже дивні: Південно-Африканська Республіка з її расовим апартаїдом, що його тепер намагаються ліквідувати прем'єр де Клерк і лідер чорних автохтонів Манделя, та Іран на Близькому Сході. Це одинока держава у світі з теократичним режимом себто тамошню диктаторську владу мають духовники, аятолли. Здобули її революцією проти останнього монарха Рези Пахлеві, який розпочав проводити реформи, що вдарили по аятоллах, власниках земельних латифундій. Перебуваючи на політичній еміграції у Парижі, аятолла Хомейні провів відтіль успішну революцію проти розумного шаха. Америка помогла шахові врятувати життя втечею до ЗСА, де отримав політичний азиль. З помсти Хомейні зорганізував насильницьке захоплення американської амбасади ніби „студентами", насправді поліцією і ввесь тамошній персонал був ув'язнений як „закладники" 444 дні. Це було за президентури Джіммі Картера. Він зробив спробу визволити урядовців амбасади силою, але плян був так погано приготований, що скінчився американськими людськими втратами. „Закладники" вийшли на волю аж після інавгурації президента Роналда Реґена. Іран від того часу знаходиться в міжнародній ізоляції, вів 8-літню війну з Іраком за нафту і є найбільшим протектором міжнародного тероризму, поруч з Лівією, де по-диктаторськи володіє Муаммар Каддафі.

Ірак з диктаторським президентом Саддамом Гуссейном (залишення його при владі було найбільшою помилкою президента Джорджа Буша), Іран із своїми аятоллами, хронічний конфлікт Ізраїля з його арабськими сусідами — це котел, в якому вічно вариться і кипить. Це не є байдужа для України проблематика, бо вона пов'язана з найбільшою економічною болячкою України: нафтою і ґазом, що їх Україна не має. Щоб унезалежнитись від Росії, як постачальника нафти і ґазу — Уряд України намагався вже дістати нафту від Ірану чи арабських продуцентів, але воно розбивається на проблемі достави.

У „Ню Йорк Таймсі" з 22 червня ц. р. появилася обширна стаття п. з. „Ізоляція і внутрішній неспокій турбують Іран". Читаючи той допис з Теґерану, пригадувалася Україна: хабарництво, масова „спекуляція", насправді розкрадання державного майна, відсутність апарату внутрішньої безпеки — аж надто відомі лиха в Україні. З того допису виходить ясно, що Іран стоїть на порозі нової революції — цим разом проти режиму аятолли. Коли ми раз-у-раз вказуємо, що Україна не одинока, де панує хаос, то варто було вказати на далекий і багатий своїми запасами нафти Іран, що і там неспокій, навіть більший, як в Україні, бо ось-ось може прийти там до вибуху пристрастей, яких в Україні нема, — дарма що українське партійництво — страшенно прикра болячка.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Микола Руденко

ПОТРЯСІННЯ

IV

Інакше думала про це Верховна Рада — вона відкинула домагання Президента і все залишила на своїх місцях. Відтак сесія зробила двотижневу перерву. Ніхто не сподівався, що Л. Кравчук після перерви штурмуватиме Парлямент своїми домаганнями, але він почав. На цей раз Леонід Кравчук отримав стільки болісних ударів по власному самолюбству, що навіть важко уявити, як він їх витримав. І вдруге Верховна Рада все залишила так, як було — майже всі погодилися, що Л. Кучму не можна відпускати у відставку, хоч він, віддаючи першість Президентові, знову цього домагався.

Позавчора відбулася прес-конференція Президента, про яку ще буде мова попереду — зараз пошлемося на неї в зв'язку з запитанням про кризу влади. Л. Кравчук рішуче заперечував її наявність — мовляв, усе виглядає по-старому: прем'єр лишився на своєму місці, Президент на своєму. Яка ж тут криза?

Та виявилося, що Леонід Кравчук дещо злукавив. Власне „про це вже була мова в Парляменті — на останній сесії виступив депутат Головатий і піддав критиці указ Президента про розподіл обов'язків у Кабінеті Міністрів. Йшлося про те, що Президент самочинно вніс поправку до Конституції — він вписав туди слово, якого там немає: „Президент здійснює безпосереднє керівництво Кабінетом Міністрів". Вписане слово — „безпосередньо". При цьому прошу не розуміти мене цілком буквально: Президент, звичайно, не чіпав Конституції — він вписав це неіснуюче слово до свого указу й тим докорінно порушив Конституцію.

Як відомо, безпосереднє керівництво Кабінетом Міністрів за Конституцією здійснює прем'єр-міністер, а Президент керує міністрами опосередковано — тобто через прем'єра. Інакше посада прем'єра втрачає сенс. Простіше кажучи, Президент власним указом вчинив те, на що категорично не погодилася Верховна Рада. І хоч номінально всі буцімто лишаються на своїх місцях, та це тільки за штатним розкладом — насправді ж він перемістив Л. Кучму на посаду голови надзвичайного комітету, який мусить відповідати за стан економіки. Л. Кравчук спеціяльно для цього й створив згаданий комітет. Але ж не така людина Л. Кучма, аби отримувати заробітну платню прем'єр-міністра й не бути ним на ділі — керувати якимось штучно створеним комітетом.

Як видно, запроваджуючи ці переміщення, Леонід Кравчук не порадився з Л. Кучмою — і той не стерпів: звернувся в телебаченні до народу. Сталося це вчора увечері, коли засоби масової інформації повідомили про припинення страйку. Можна сказати наперед: Верховна Рада накладе вето на згаданий указ Президента. Про це вже була мова на останньому засіданні. І знов Президентові доведеться викупатися в нечистій воді. Це аж ніяк не додає йому авторитету. Він лишається самотнім — із лицарів-захисників біля нього несхитно стоїть сама тільки Лариса Скорик.

На завершення розглянемо повідомлення Президента, зроблені ним на останній прес-конференції. Мова про угоду з приводу розподілу Чорноморської фльоти. Скажемо коротко: Кравчук і Єльцин домовилися ділити фльоту порівно: П'ятдесят на п'ятдесят. Це, звичайно, досягнення, але ж не слід забувати: і наша фльота і російська на невизначений час залишаються в тих самих базах. Цим я, звичайно, не хочу кинути докір нашому Президентові — чогось більшого не можна було й чекати.

Але ж давайте поміркуємо ось про що: чи можна під одну квочку підкладати курячі яйця і яйця шуліки? Я розумію: безвихідь є безвихідь. Та якщо дивитися наперед, то стане цілком ясно, що нас чекає. З другого боку варто поставити таке запитання: проти якої третьої сили мають бути спрямовані доктрини цих вимушених „союзників"? І тут виявиться, що третя сила відсутня — ці фльоти можуть воювати лише один з одним. А якщо вони мирно товчуться у спільних базах і не воюють, то на дідька лисого вони потрібні? Це ж нонсенс! Чи не розумніше порізати їх на брухт?..

Але тут мало тільки нашої державної волі — потрібна воля північного сусіда. Він же покищо не розпрощався з намірами царювати у світових водах. Це означає, що й нам потрібна Чорноморська фльота — і ніяк не менша ніж у Росії. Ось чому ми повинні бути вдячні Л. Кравчукові, що йому в несприятливий для України час вдалося домогтись розподілу фльоти порівно. У галузі дипломатії Леонід Кравчук, безумовно, на своєму місці. Щоправда, ця угода ще має бути ратифікована парляментами України й Росії.

Степан Яворський

Вісті з Оттави

Оттавський відділ Канадського Товариства Розбудови України (колишнє Товариство Прихильників Руху) влаштувало зустріч української громади з генералом Володимиром Мулявою, начальником Соціяльно-психологічної служби збройних сил України.

Голова Товариства Розбудови України д-р Юлія Войчишин представила ген. Муляву, прохаючи його розповісти про процес творення українського війська.

Генерал Мулява, високоосвічений офіцер українських збройних сил і прекрасний оратор, розповів про всі труднощі і проблеми в процесі трансформації українського незалежного війська з колишньої Червоної армії, у якій, на території України, служило лише 20 відсотків українців.

Однією з найбільш важливих проблем є питання українських офіцерів і рядових, які служать поза межами України і які бажали б бути членами українських збройних сил. Найбільше ускладнення цього питання виникає з браку приміщення для офіцерів і вояків, навіть для тих, які вже є на українській території.

Сьогодні рядовий і сержантський склад збройних сил України має 90 відсотків українців. А офіцерів нині є вже понад 50 відсотків українців.

В основному, — сказав ген. Мулява, — збройні сили України вже існують і вже є кому захищати державу. Одначе, процес творення і консолідації українських збройних сил ще далі продовжується.

На початку червня кожного року канадські наукові товариства влаштовують зустрічі в різних університетах, на який науковці виступають з доповідями, або беруть участь в панельних дискусіях. Цього року Канадська асоціяція славістів приготувала цікаву програму, в якій багато виступів були присвячені українським питанням. У сесіях, присвячених українським предметам, брали участь і неукраїнці.

В одній з перших сесій, у п'ятницю 4-го червня ц. р., розглядалося питання — „Довкільні і географічні проблеми в Україні і в Росії". Проф. Ґерт-Рідіґер Веґмарґауз з Берліну, Німеччина, доповідав про чорнобильську і довкільну свідомість в Україні. На іншій сесії д-р Зенон Когут розповів про „Російсько-українські взаємини й історичний тягар". Проф. Сергій Плохій (з Інституту Археографії України, Української Академії Наук в Києві) говорив про „Російсько-українські кордони — історичні міти і територіяльні претенсії", а д-р Дейвид Марплз з Альбертського університету доповідав на тему: „Росія і Україна — економічний і екологічний зв'язок".

У суботу, 5-го червня, на сесії — „Будування нових інституцій в Україні" було три доповіді. Домінік Арель з університету Мек-Гіл в Монтреалі доповідав про мовну ситуацію у Верховній Раді України: Андрея Чандлер з Карлтонського університету говорила про кордони і мілітарні установи в післясовєтській Україні, і проф. Петро Потічний розповів про формування політичних партій в Україні. Коментатором на цих трьох доповідях був проф. Іван Яворський з університету Воретлю.

5-го червня на сесії — „Українські теми" проф. Наталія Шостак з Альбертського університету доповідала на тему „Принципи реконструкції в кінці XIX століття етнічного середовища в Музеї Фолкльору і Архітектури України". Проф. Віктор Буйняк із Саскачеванського університету говорив про клясичні образи музи в працях Лесі Українки, а доповідь проф. Ярослава Рудницького була під заголовком: „Сучасна Україна: УНР чи УССР є спадкоємцем".

У неділю, 6-го червня, на останній сесії під назвою „Російська діяспора в колишньому СССР як політична проблема", доповідь про „Політику України відносно національних меншин" прочитав проф. Іван Яворський з університету Вотерлю.

Людмила Волянська

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ УХВАЛИЛА ДВА ЗАКОНОПРОЄКТИ ПРО ГРОШОВУ ДОПОМОГУ І УКРАЇНІ

У Вашингтоні два дні червня, 16-го і 17-го, в Палаті Репрезентантів ухвалено два законопроєкти, що стосуються американської фінансової допомоги закордонові. Перший законопроєкт ухвалив таку допомогу у висоті 9.3 більйона долярів. Другий — становить 13 більйонів, з чого 2.5 більйона буде приділено для новонезалежних держав, що постали на уламках колишнього Совєтського Союзу. Цей законопроєкт має число M.R. 2295.

У звідомленні Конгресової Комісії (Комітету) для чужинних справ, що супроводить ухвалу, сказано: „Комітет уважає, що З'єднані Стейти Америки повинні активно допомогти демократичним реформам в Росії, Україні та в інших республіках колишнього Совєтського Союзу. І коли допомога Росії є і буде центральним фокусом американської закордонної політики, все таки ЗСА і Сім Індустріяльних країн Заходу не повинні переочувати інших незалежних держав, особливо України, яка має неймовірно великі економічні й політичні потреби і є також вітально важлива для державних інтересів Америки". І далі: „ЗСА повинні робити більші зусилля в трактуванні України як самостійної і важливої державної одиниці. З'єднані Стейти повинні заініціювати значнішу й більш ефективну допомогову програму для України, що сприяла б політичним і економічним реформам, які є специфічні для України".

Ці слова звучать дуже обіцяюче, але невідомо, скільки з ухваленої 2.5 більйонової суми насправді дістане Україна, — пишуть з Бюро УНС у столиці ЗСА. Покищо точно відомо лише про гроші для Росії, згідно з амбасадором Стробом Талботтом, який нещодавно зустрівся з провідниками українсько-американської громади. Росія має дістати півтора більйона допомоги (60 відсотків із загальної суми, а один більйон для всіх інших республік). Але інша картина і значно гірша вимальовується з пляну-карти, що його поширив Каукус для контролі зброєння і закордонних справ з Палати Репрезентантів, де подано, що Росія дістане 2.2 більйона і лише 300 мільйонів піде на інших, включно з Україною. З того видно, що Україна дістане в десять разів меншу допомогу, ніж її північний сусід Росія.

Таке фоворизування Росії спонукало кількох репрезентантів у Палаті висловитися в користь України. Так конгресмен з Арізони, республіканець Йон Кил, зауважив, що Росія досі не використала ефективно вже тих грошей, які передано туди Світовим Банком, згідно з твердженням президента цього Банку. Йон Кил також вказував, що, Росія все ще має ракети скеровані на ЗСА, також продукує три нові ракети і заявила, що хоче збільшити кількість конвенційних військ і зброєння на европейській її частині, забравши їх із Сибіру. Хвилює цього репрезентанта в Палаті те, що „Росія не перевела важливих реформ у її закордонній політиці". Він не зупинився перед таким твердженням: „Вони (росіяни) хочуть згромадити більше військ вздовж південного кордону Росії, де прицілом для них будуть Україна, Грузія і Молдова". Пропонований Йоном Килом додаток до законопроєкту про допомогу республікам колишнього СССР, щоб зменшити загальну допомогу Росії до 900 мільйонів, а всім іншим республікам — на 200 мільйонів, перепав у Конґресі кількістю голосів 118—317.

Дуже сильну позицію проти фаворизування Росії на цій сесії Палати Репрезентантів зайняли також інші законодавці, висловлюючись позитивно про нову Українську державу й закликаючи свій американський Уряд поважніше ставитися до України, всіляко їй сприяючи. Між цими виступами вирізняються голоси Роберта Майкела, республіканця з Іллиной, провідника меншости в Палаті, який відвідав Україну й Росію в квітні цього року. Він закликав Конґрес „не лишити напризволяще" ані Україну ані Росію, бо це не в інтересі самої Америки. Законодавець Сандер Левін, демократ з Мишиґену, казав, що не слід думати лише про Росію, а справедливо поділити допомогу поміж обома державами, бо досі, він нарікав, „Україна дістала непропорційно мізерний відсоток з такої допомоги". Тут же порушено і потребу 4-ох мільйонів долярів допомоги жертвам Чорнобилю, переважно в Україні й Білорусі.

(Закінчення на стор. 3)

ЄГИПЕТСЬКА ГАЗЕТА „Аль-Вафд" повідомила, що Ірак привів у стан цілковитої бойової готовости свої війська, розміщені на кордоні з Іраном. Додатково туди переведено декілька тисяч іракських вояків, велику кількість бойової техніки. Спостерігачі підкреслюють, що це найбільша мобілізаційна кампанія в Іраку від часу війни у Перській затоці.

ЗГІДНО З ПОВІДОМЛЕННЯМ ЗІ Сеулю, Росія передала Південній Кореї архівні документи, які засвідчують, що саме Пгеньйонґ розпочав Корейську війну 1950—1953 років. Ці документи було вручено міністрові закордонних справ Південної Кореї Ган Син Чу під час його недавньої візити до Москви. До останнього часу Пгеньйонґ стверджував, що війну розпочав Сеуль.

Микола Щербак

КАЛИНОВІ КЕТЯГИ

I

Віктор Романюк, „Горинь", поетичні твори, фотосвітлина автора, мистецьке оформлення В. Руденка, Видавництво „Дніпро", Київ, 1991, ст. 188.

Стисла анотація змісту збірки Віктора Романюка „Горинь" подає: „Назву цій книжці дало ймення української річки, що протікає рідними місцинами автора (народився він на Рівненщині, живе і працює в галицькому містечку Стрий). Проте Горинь для поета — не просто географічний знак, не лише символ малої Батьківщини: це — образ ріки народної пам'яті, ріки священної і невсихаючої, що котить свої хвилі в майбуття наперекір старанням нових манкуртів".

Поет розказує:

Мій рід, наче кущ калиновий
На березі тихім Горині —
Краплина ріки глибокої
З пречистим ім'ям народ! (стор. 26)

Не такий він тихий, той берег і не такі вони лагідні, хвилі ріки:

Горине, дно твоє всіяне кулями —
Пам'яттю гнівною хвилі болять. (стор. 44)

Глибинно вирує Горинь, а горинська повінь, бурхлива й нестримна, як народний гнів:

Води твої, ніби мускули вип'яті,
Носять Волині блакитне добро,
Води твої разом з водами Прип'яті
Вірою поять святий Дніпро! (стор. 44)

Образ ріки священної, ріки, що відлунює солов'ями й зозулями, зливається з образом червоної калини — образом України —

Ти — червона калина
З мого вересневого лугу:
Кожен кетяг, як пісня,
У душу мою провиса.
Ясним соком твоїм
Я лікую найважчу недугу.
А цвітеш — пізнаю,
Що таке на цім світі краса! (стор. 121)

Україна в поета В. Романюка — спів душі і серця! Україна — „невпинна ріка, що під сонцем несе свою вроду і ховає в глибинах своє нерозгадне буття" (стор. 121). Україна — „довічна печаль", „висока зоря", „правдива любов" і —

надія моя,
Що на злет розпростовує крила!
Ми з тобою як пісня
В пориві звелась молодім:
На останній політ
Далеч брами свої розчинила.
О, любове, злітаймо
І світові в леті світім! (стор.122)

Поетове слово світить любов'ю до людини, світить вірою, світить добротою, бо черствому світові —

Людської треба доброти,
Щоб цвіт з'являвся на калині,
Щоб ночі в ранок перейти,
Щоб соловейко тьохкав, — нині
Природі, звірові, людині
Людської треба доброти! (стор. 5)

Легким мелодійним віршем ллється Романюкова лірика, розмовляє лагідно-чутливим словом, що йде від пісні, а пісня — від серця:

У тихім сяйві рідного обличчя
З тобою ми живем, як голуби,
Душа, мов чайка часняток, кличе
Люби мене,
Люби мене,
Люби! (стор. 108)

Калинові кетяги „Сонячної сонати" в збірці „Горинь" — наче росинки на вранішніх пелюстках, осяяних сонцем і любов'ю:

Моя любове, ти — як свято,
Яке ніколи не мине,
Як сонця сонячна соната,
Що береже життя земне.(стор. 102)
...У всьому світі тепло від любови,
Як палахтить магнолія в Стрию! (стор. 111)

Талановитий поет серця, спраглого добра й краси, В. Романюк емоційно бачить світ у рясних естетично-образних барвах. Не один поет оспівував літо, а от що зробив з цього літа автор „Горині":

Веселково перевесло
Зав'язало сніп у днини.
Літо тишею воскресло
І блукає попід тином.(стор. (61)

Ніжно говорить поет із природою:

Щаслива будь, жива моя природо,
Як з матір'ю, з тобою говорю:
Хай сонце над тобою верховодить
І день переростає у зорю. (стор. 72).

Закінчення буде.

КИТАЙ ВИМАГАЄ, ЩОБ З'єднані Стейти відмовилися від наміру організувати висилання радіо „Демократія" на Азію. Міністерство закордонних справ Китаю оприлюднило заяву, що подібні радіовисилання китайська сторона трактуватиме як втручання у внутрішні справи Китаю й інших азійських країн.

ПІСЛЯ РОЗПАДУ Совєтського Союзу від 200 до 400 кубинських вчених втекли з Куби. Частина з них осіла в З'єднаних Стейтах, переважно в Маямі, інші живуть у Канаді, Південній Америці і Европі. Втечу кубинських вчених газета „Маямі Геральд" називає „іронією історії", бо всі вони належать до покоління наукових співробітників, які прийшли на зміну тим, хто залишив острів після революції. Кубинські вчені, які, на думку їх американських колеґ, є представниками наукових кіл Гавани, змушені переживати труднощі, зв'язані з адаптацією в чужій для них країні. Багатьом доводиться працювати не за спеціяльністю, інші взагалі не можуть знайти праці.

ДРУЗІ ХАРКОВА

Ініціятивна група друзів Харкова сердечно дякує всім тим, які щедро відгукнулися на заклик створити для Харкова український культурний фонд допомоги. За останні місяці (до 1-го червня), харків'яни і нехарків'яни надіслали:

500 дол. — СУМА, Йонкерс;
по 200 дол. — Ярослава Пацлавська, Софія М. Темницька і Марія Фішер-Слиш, К;
125 дол. — Василь і Людмила Неліпи К;
по 100 дол. — Михайло Боб'як, Іван Васьків, Олена Войтович, Борис Галаган, Люба Галібей, Микола Галів, Іван і Юлія Головачук, Йосиф Данко, Володимир і Уляна Дячук, Іван Заковоротний, Ольга Кекиш, Віктор Корсун, Олег Кудрик, Олена Куцик, Валентина Лімонченко, Марія Логаза, Тарас Лукач, Петро Марченко, Т. Наболотний, Наталя Пазуняк, Л. Пилипчук К, Леонід Підстригач, Юрій і Таїса Потієнки, Мирослав Прокоп, Юрій Руденський, Оксана Соловей, Денис Стахів, Андрій Стратієнко, Ол. Стрільбицький, Ярослава Томич, Наталя Федорів, Юрій і Оксана Храневич, Ольга Ясінська К;
75 дол. — Петро Одарченко;
70 дол. — Орест Івасечко;
по 50 дол. — Галина Андрієвська К, Оксана Бринь, Неллі Винарська, Ігор Гайда, Стефанія Гурко К, Василь Гусаковський, Алла Давиденко, Е. Дерзко, Павло та Ірина Дзуль, Т. Дідошак, Ольга Дубик, Марія Дубровська, Раїса і Василь Євтушенки, Нестор Когут, Наталя Кононенко, Іван Коропецький, Дарія Кузик, Оксана і Євген Луцькі, Леонід Мостович, Ольга і Ярослав Никифоряки, Сидір Новаківський, Л. Пахолюк, Ярослав Панчук, Богдан Перфецький, Лариса і Вільям Приходьки, Федір і Наталя Ревенки, Модест Ріпецький, Т. і В. Сендзік, Ярослав і Марта Сидір, Володимир і Б. Слиз, Василь Станиславів, Роман Стефанюк, Богдан Стеців, Н. Теребус-Кмета, Йозефина Черник, Е. Яворський, Іван Яремко, Данило Яценко;
по 40 дол. — Орест Слупчинський і Петро Твердохліб;
по 35 дол. — Теофіл і Йоанна Кулик та Пилип і Тетяна Троч;
по 30 дол. — Дарія Каранович, Ніна Квашинська, Михайло Ковальчин, М. Семчишин, Михайло Скальський і Михайло та Віра Шпонтак;
по 25 дол. — Віктор Андрес, Г. Андрушків, Михайло Белендюк, Роман Борковський, Ігор Витвицький, Катря Гадзевич, Орест Гладкий, Р. Голіат, Іван Ґерун, Алла Давиденко, Михайло Диміцький, Катерина Довбенко, В. та І. Жила, Вальтер Касків, Іван Кіндрат, Володимир Кліш, Марія Кугутяк-Гладка, Ярема Козак, Галя і Роман Колісники К, Галина Крохмалюк, Любомира і Теодосій Крупа, Микола Лаврів, Віра Левицька, Б. Лівчак, Йосип Оришкевич, Орест Питляр, Валентина Преско, д-р Володимир Процик, Оксана Рак, Марія Савицька, Роман Слиш, Лідія Стебельська, Хорхе і Ольга Татарки, Андрій Турчин, Іван і Марія Фізер, Богдан Худьо, М. і М. Цапп, Ілько й Ольга Цибрівські, Вільям Яцків;
по 20 дол. — Марія Голод К, Кир. Григорович, Степан Куропась, Б. Лівчак, Мирон Масюк, Евстахія Міланич, Арета і Віктор Надозірні, Анатолій Слюсаренко, Марія Храплива, Ігор Чмола, Марія Шумська
15 дол. — Михайло Лоза;
по 10 дол. — Ірена Біскуп, Олег Веселовський, Ярослав Волощук, Оксана Волчук, Зиновій і Володимира Ґілл, Леонід Кириченко, Григорій Колибаб'юк, Любомир Колтунюк, Володимир Сенежак, Роман Стець, Євген Стецьків, Ніла Стецьків;
по 5 дол. — д-р М. Домашевський, Святослав Коцибала, Б. Лівчак.

Ще не пізно приєднатися до Друзів Харкова в 1993 році або збільшити свій даток. Пожертви від осіб, фірм і організацій далі приймає Self-Reliance (NY), 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003 (Fund of Kharkiv/Account 16649-00).

Ініціятивна група
Мар'ян Коць, Оксана Соловей,
Євген Федоренко, Юрій Шевельов

Примітка. Літерою К тут позначені датки, складені в канадській валюті.

ІНВЕСТУЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШІТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

Фонд...

(Закінчення зі стор. 1)

ня. Обговорювано також можливості дальшої інтенсивної матеріяльної допомоги жертвам аварії в Чорнобилі.

Сен. Б. Бредлі у своєму слові підкреслив незвичайний успіх праці, що її веде ФДДЧ, порівнюючи її до „праці Божих рук".

Із усіх численних доповідачів Конвенції найбільше зворушили присутніх слова В. Яворівського, що він їх виголосив в часі вечірнього бенкету. Він у палких словах ствердив, що українці — це справді унікальний народ, який співав, щоб інші не чули, як він плаче, діти якого ставали щасливими по світі, на чужині, а не на своїй землі, яка має найкращий чорнозем, а люди терпіли голод, і вкінці пережили Чорнобиль і встояли. В. Яворівський закінчив своє зворушливе слово закликом до українців у діяспорі, щоб ніколи не забували спільної Матері, яка є для всіх українців одна, і щоб були завжди духом разом із народом України в ім'я саме її — Матері — та спільних цілей.

Не менш зворушливі для учасників бенкету були слова поезій Т. Шевченка, Василя Симоненка, Ірини Жиленко і Ліни Костенко, що їх з великим чуттям виголосила дружина В. Яворівського Галина, збираючи за них бурю оплесків від присутніх. Промовляли також коротко д-р З. Криворучко і Г. Альтуніян. Бенкетом проводив Павло Масний, а відкрила його активістка ФДДЧ і відома співачка Марта Андріюк, яка відчитала також теплий лист від дружини Президента України Антоніни Кравчук.

При закінченні святочного вечора окремі пляксти з відповідними написами в подяці за активну допомогу ФДДЧ в останніх двох роках отримали з рук д-ра З. і Н. Матківських Марія Савчак, нещодавна голова Союзу Українок Америки, Лідія Черник, голова суспільної опіки СУА; Ольга Третяк, заступниця голови СУА; д-р Ігор Савчук, Валерія Бурачинська і Олег Голинський.

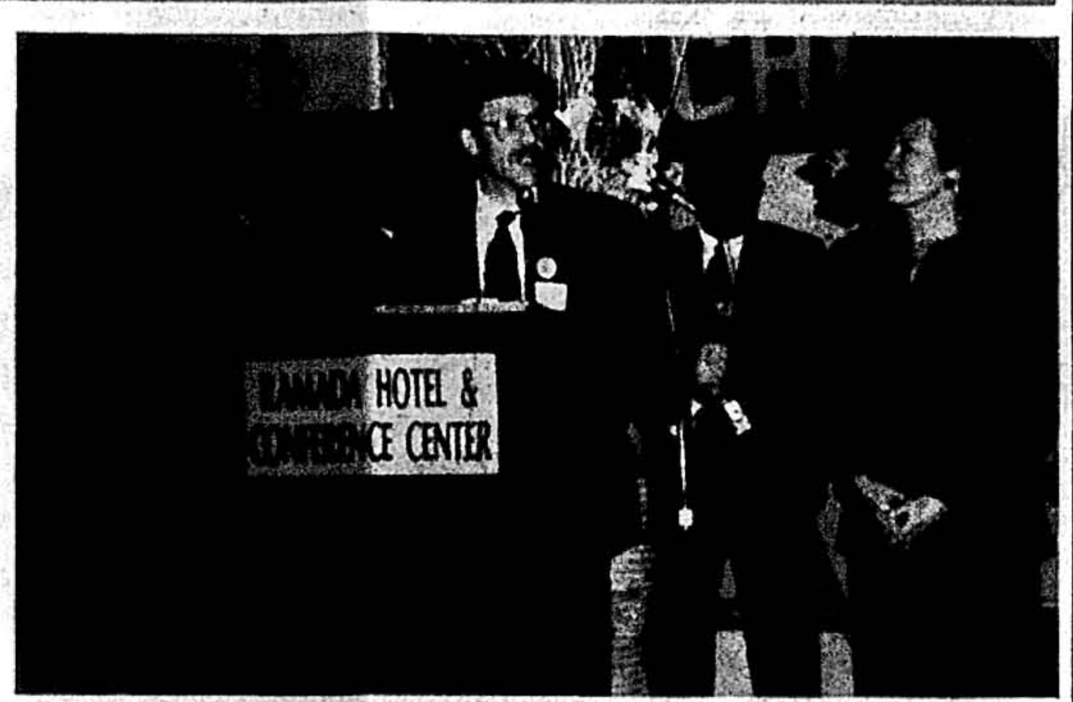
Після зворушливої промови В. Яворівського, забрала слово адміністраційна директорка лікарні Юніон, Патриша Полянскі, яка сказала, що хоч не розуміла слів В. Яворівського, але спосіб виголошення мусів порушити усі серця та промовити до совісті всіх.

Є надія, що саме присутність і палкі заклики В. Яворівського зворушать не лише учасників Конвенції, але також загальну американську опінію, коли йдеться про дальшу допомогу жертвам аварії Чорнобиля, виразником чого був сен. Б. Бредлі, що обіцяв дальшу акцію в тому напрямку, зокрема через Міжнародній монетарний фонд.

У фінансовому звіті за 1992 рік подано, що зібрано 7,894,629 американських долярів, видано 7,874,847 дол., включно із адміністративними коштами, які виносили 126.765 дол.

В часі Конвенції відбулася також пресова конференція, в якій В. Яворівський виявив свої думки на тему сучасного політичного і економічного стану України.

Було обрано провід ФДДЧ, в якому число Управи побільшено до 13 членів. Нові члени Управи це: д-р Адріян Баранецький, Орест Дубно, д-р Павло Джуль, проф. Нора Ґросс, Любомир Гевко, Андрій Кизик, Павло Масний, д-р Ігор Масник, д-р Мона Мікельсон, д-р Марія Мотиль, д-р Ципріян Рейд, д-р Ігор Савчук і адвокат Йосиф Вена. Екзекутива ФДДЧ і Контрольна комісія залишилися в незміненому складі.

О. Кузьма дякує головним організаторам бенкету. (З правого боку): М. Андріюк, П. Масний, О. Кузьма, Н. Матківська і М. Величковська.
(Світлив ред. Р. Воронович)

Сенатор Билл Бредлі промовляє

НОВА КНИГА ПРО ГОЛОД В УКРАЇНІ

З нагоди відзначення трагічного 60-ліття голоду. Християнське видавництво „Дорога правди", яке є літературним відділом Всеукраїнського євангельсько-баптистського братства, видало книгу „Мор — книга буття України", автором якої є член Спілки письменників України, письменник Олесь Воля (Міщенко Олек сандер Володимирович).

У книзі „Мор — буття України" пребагатющий матеріял про трагедію України 1932—33 років, факти, документи, свідоцтва людей, які були свідками великої трагедії України і розповіли письменникові Олександрові Міщенкові про знущання над Україною московською імперією. У книзі „МОР" читач може знайти згадки про рідних, своє село тощо.

Книга „МОР" має 432 сторінки і видана тиражем 50,000 примірників. Ціна книжки $5.00. Замовляти книгу „Мор — буття України" можна в Християнському видавництві „Дорога правди" під адресою: Doroha Pravdy, Ukrainian Christian Publishers Post Office Box 212, Stn. C Toronto, Ontario M6P 3J5 Canada.

Цікаві доповіді в НТШ

Ню Йорк (Х. В-Ф). — Тут у понеділок, 21-го червня, о год. 6-ій вечора, Наукове Товариство ім. Шевченка влаштувало у своїх приміщеннях вечір-зустріч з доповідями двох українських науковців — Наталії Кузякіної та Ірини Волицької на тему „До проблем сучасного театрознавства в Україні.

Вечір з участю не надто численної, але добірної публіки відкрила д-р Лариса Онишкевич, вітаючи прелеґенток і представляючи їх зібраним. Першою виступила Ірина Волицька, кандидат мистецтвознавства, яка працює в Інституті Народознавства Академії Наук у Львові дослідником ранньої театральної творчости Леся Курбаса. Вона автор книжки „Театральні елементи в традиційній обрядовості українців Карпат кінця XIX — початку XX століть", яка нещодавно появилася з видавництва „Наукова думка" у Києві.

Доповідач І. Волицька вміло підкреслила у своїй доповіді цікаві моменти з перебування Л. Курбаса в Австрії та Німеччині, заявляючи при цьому, що ще багато залишилося недослідженого з цього періоду в житті славетного Леся Курбаса — актора і режисера.

З черговою доповіддю виступила Наталя Кузякіна, д-р мистецтвознавства, родом з Києва, професор Петербурзького Державного Інституту Театру, Музики і Кінематографії ім. Н. Черкасова. Вона відомий дослідник українського театру та драматургів XX століття, автор книжок про Івана Кочергу та Миколу Куліша, численних праць про Леся Курбаса, про українську совєтську режисуру. За працю про М. Куліша (1962) та інші праці була виключена з Інституту Мистецтвознавства Академії Наук в Києві на початку 1970-их років і від того часу живе у Санкт Петербурзі. У 1992 році Н. Кузякіна написала серію кіносценаріїв „Моя адреса — Соловки" про засланих українських культурних діячів, за якими появилися короткі (20-хвилинні) фільми про Леся Курбаса, Миколу Куліша, Миколу Зерова та ув'язнених жінок. Тепер вона далі досліджує матеріяли-документи КҐБ для цієї серії. З усього видно, що Н. Кузякіна — досвідчений науковець-дослідник, бо вона з особливою вмілістю подавала слухачам досі невідомі факти з життя на Соловках вищезгаданих діячів української культури. Крім цього дуже цікаво розповідала про віднайдені документи, пов'язані з засланням родини Антона Крушельницького та смертю його дружини в Харкові.

Після доповідей з питаннями до прелеґенток звернулися професор Юрій Шевельов, д-р Ярослав Падох, д-р Володимир Гординський, Богдан Бойчук й інші. Винятково цікавим та інформативним виявився цей вечір-зустріч з цими непересічними жінками-науковцями.

Д-р Л. Онишкевич, закриваючи цей інтересний вечір, подякувала прелеґенткам за так цікаво проведені розповіді та присутнім за їхню участь.

Палата...

(Закінчення зі стор. 2)

Законодавець Сонни Калаген, республіканець з Алабами, запропонував додаток до Ухвали про допомогу, про значне зменшення суми для Росії, бо вона „все ще допомагає Кубі, продає зброю Сербії, Іракові та Іракові і продовжує допомогу Північній Кореї". Цей додаток перепав кількістю 140 до 289 голосів.

Провідник більшости в Палаті, демократ з Мишиґену, Дейвид Боніор також виступив проти „левиної частини" допомоги для Росії за рахунок інших республік колишнього СССР, підкреслюючи неспівмірно малу допомогу для України, що він і багато хто в Конгресі уважають великою несправедливістю, що нанесе шкоду самій Америці, тому цю річ треба направити. Відвідуючи Росію і Україну нещодавно зі сарказмом цей законодавець критикував Александра Рутського, в кабінеті якого все ще висить мапа колишньої імперії — СССР, і казав не забувати про російську колоніяльну політику на Україні: колись царські знущання, згодом терор Сталіна і його колективізація, коли то загинули мільйони українських селян, тощо.

Дена Рорбахер, республіканець з Каліфорнії, повторюючи багато чого прихильного Україні, підкреслив, що „демократична незалежна Україна буде консолідуючим чинником для демократії в Мадярщині, в Чеській республіці, в Словаччині та у Польщі". Він уважає, що і Росія від того виграє, та і взагалі Україні тепер випала роля скристалізувати обличчя після „совєтської" Европи, а приклад України, яка наполегливо боролася проти російської неволі протягом 350-ти років, стане зразком для всіх інших республік колишнього СССР в їх процесі демократизації.

Все таки, не зважаючи на ці позитивні до України голоси в Палаті Репрезентантів, більшість законодавців все ще не ясно усвідомлює собі глибину тих змін, які відбулися за колишньою „залізною заслоною", і багато хто з них у своїх виступах все ще говорять про один державний утвір, називаючи його то „Росією" то „Совєтським Союзом". Тому директор Вашінґтонського Бюра УНС Евген Іванців закінчив цей огляд дводенних дебат у Конгресі твердженням: „Багато ще нам доведеться попрацювати, щоб навчити нами вибранних представників у Конгресі, що це є факт, що Україна незалежна і велика країна, що вона важлива для американських державних інтересів у тій частині світу".

ПОДЯКА

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
28-го червня 1992 р.

св. п. д-ра медицини,
доброго громадянина і патріота

Константина Кебала

Цією дорогою висловлюємо нашу найсердечнішу подяку за участь у похоронних відправах та відпровадження покійного на вічний спочинок.

Щиро дякуємо о. П. Ґолдейдові, ЧССВ за відслуження св. Літургії та похоронних відправ у похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку і на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Щиро дякуємо також за прощальні слова, якими о. Лев високо оцінив життя і діяльність покійного. Рівнож сердечно дякуємо М. Галіву від Патріярхального Товариства, д-рові М. Прокопові та Марійці Шуст — директорові Українського Музею, за їхні глибокі змістом і зворушливі слова прощання.

Дуже дякуємо за квіти на свіжу могилу, та за пожертви на Служби Божі в намірені спокою душі покійного. Невимовна подяка за присутність приятелів з близька і далека та за щирі вислови співчуття листовно і телефонічно, що нас розраджували в тяжких хвилинах.

З окрема дякуємо за пожертви замість квітів, які зложили в пам'ять покійного на Український Музей в Ню Йорку:

100 дол. — Калина і Ярослав Козаки;
по 50 дол. — Микола Лебідь, Перла і Карло Філди, д-р Осип Данко, Лідія і Володимир Магуни, Ольга й Ілько Цибрівські, Мирослава і Олекса Цибрівські, Володимир Шуст, Марійка Шуст;
30 дол. — Орися Довганик;
по 25 дол. — Селма Горовіц, Ольга і Роман Івасівки, Люба і Мирослав Прокопи.

Подяка також дякові Андрієві Добрянському, похоронному заведенню Петра Яреми і п. Бойчукові за гарну тризну.

У смутку,

ДРУЖИНА з РОДИНОЮ

Ділимося сумною вісткою
з родиною, знайомими і приятелями,
що в п'ятницю, 25-го червня 1993 р.
відійшла у вічність на 91-му році життя

бл. п.

ТЕКЛЯ ПАЩЕНКО

з дому ЧЕРКАС

нар. 3-го червня 1903 року в селі Коломак на Харківщині.

ПАНАХИДА відбулася в понеділок, 28-го червня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Михайла Насевича при 109 E. Tabor Rd. у Філядельфії, Па.

ПОХОРОН — у вівторок, 29-го червня о год. 9:30 ранку в православній катедрі св. Володимира в Філядельфії, Па., а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишила в смутку:

дочки — ТЕТЯНУ, НАДІЮ І РАЇСУ з родинами
сина — ГРИГОРІЯ з родиною
внуків і правнуків в ЗСА, Бразилії
і велику родину в Україні

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

ЛІТНІ МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1993

Четвер, 1-го липня
Год. 6:00 веч. — Традиційний ГУЦУЛЬСЬКИЙ ВЕЧІР
Гостинний виступ: Ансамбль „ВЕСЕЛИЙ ЛЬВІВ"
Год. 10:00 веч. — ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ у „ТРЕМБІТІ"
Музика: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ"

П'ятниця, 2-го липня
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра: „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ"

Субота, 3-го липня
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Танцювальний ансамбль „ЧАЙКА" з Йонкерсу, Н. Й.
Естрадний співак: ВІКТОР ШПОРТЬКО
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестри „ТЕМПО", „ФАТА МОРҐАНА"

Неділя, 4-го липня
Год. 2:15 по пол. — КОНЦЕРТ ПІД ВІДКРИТИМ НЕБОМ
ТАРАС ПЕТРИНЕНКО І „ГРОНО"
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ. Ансамбль „ВЕСЕЛИЙ ЛЬВІВ"
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестри „ТЕМПО", „ФАТА МОРҐАНА"

Субота, 10-го липня
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ. Ансамбль „ОБЕРЕГИ"
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА.
Оркестра „УКРАЇНСЬКИЙ СУВЕНІР" з Ню Йорку

Субота, 17-го липня
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ЗВУКИ СОЮЗІВКИ"

Субота, 24-го липня
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ — ТАРАС ПЕТРИНЕНКО І „ГРОНО"

Неділя, 25-го липня
Год. 2:15 по пол. — КОНЦЕРТ під відкритим небом: „ФАТА МОРҐАНА"

Субота, 31-го липня
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Учасники курсів українських народних танців на Союзівці
Керівник: балетмайстер РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ВОДОГРАЙ" з Ню Йорку

Неділя, 1-го серпня
Год. 2:15 по пол. — КОНЦЕРТ
СВІТЛАНА НИКИТЕНКО, сопрано
ГАННА КУПОРОСОВА, піяно

Субота, 7-го серпня
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ.
Хор „ДУМКА" з Ню Йорку
Мистецький керівник ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра ТРІО ОЛЕСЯ КУЗИШИНА

Неділя, 8-го серпня — ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ

Субота, 14-го серпня
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Ансамбль „ЧЕРВОНИЙ МАК" при Театрі сучасного балету американського середнього заходу в Огайо
Мистецький керівник ВІРА МАҐДЕЛИНА ІЛЬЧИШИН
ГАЛИНА КОВГАНИЧ, ОКСАНА КОВГАНИЧ (донька) — виконання пісень під акомпаніямент ґітари та бандури
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ВОДОГРАЙ" з Ню Йорку

Субота, 21-го серпня — ВІДЗНАЧЕННЯ ДРУГОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ
Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Хор „ПРОМЕТЕЙ" з Філядельфії
Мистецький керівник АДРІЯН БРИТТАН
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „БУРЯ" з Торонто
Год. 11:30 веч. — ВИБІР „МІС СОЮЗІВКИ '94"

Субота, 28-го серпня
Год. 8:30 веч — ДОБРОЧИННИЙ КОНЦЕРТ***
у пам'ять св. п. ОЛЕКСИ „АЛЕКСА" ГОЛУБА
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „КРИШТАЛЬ" з Ню Джерзі

Неділя, 29-го серпня
Год. 2:15 по пол. — КОНЦЕРТ ТВОРІВ ЛЬВІВСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ під керівництвом М. СКОРИКА

КІНЕЦЬ ТИЖНЯ З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

3-го, 4-го, 5-го, 6-го вересня
Програми присвячені
100-літтю „СВОБОДИ", 60-літтю „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"
і 40-літтю „СОЮЗІВКИ"

*** Ввесь прибуток з концерту буде переданий родині АЛЕКСА в Рівному, яку протягом свого перебування в Америці він фінансово підтримував.

Щоп'ятниці запрошуємо вас на забаву під музику оркестри:
„ЗВУКИ СОЮЗІВКИ": ГРИЦЬ ГРИНОВЕЦЬ, СТЕПАН БЕНЬ
Конференсьє програм: МАРІЯНКА ГАВРИЛЮК
Відповідальна за програми: АНЯ ДИДИК-ПЕТРЕНКО

Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road Kerhonkson, New York 12446
914-626-5641

А. Струвер подарував картини для КУМФ

Відомий український мистець-сеньйор Антон Струвер, якому цього року виповниться 90 років життя, прибув із Фльориди до Торонто і загостив 25-го травня до Канадсько-Української Мистецької Фундації. З цією установою, яку створили Ярослав і покійний Михайло Шафранюки, Анатоль Струвер був у постійному контакті. Тут він мав з нагоди 50-річчя мистецької праці ювілейну виставку. Її відкрив д-р Богдан Стебельський 18-го вересня 1983 року.

Творчість А. Струвера позначена вірністю реалістичному стилеві, якого формування проходило у важкий час. Після закінчення вищої малярської освіти в 30-их роках працював у мандрівному оперному театрі. Свої полотна почав виставляти на обласних і всеукраїнських експозиціях. До часу Другої світової війни належав до Творчої групи при Спілці художників України. Своїми творами брав участь у різних групових виставках в Познані, Мюнхені, Мангаймі та ін. По-справжньому його талант розвинувся після 1950 року в Канаді й ЗСА. На виставках Струвера глядачі знайомились з його красвидами, натюрмортами і портретами різних за віком і фахом людей та деяких визначних осіб в українському громадському життя, як наприклад, засновників і фундаторів КУМФ.

На натюрморти художник звертав особливу увагу, а портрети малював з великою повагою і любов'ю. На виставці українського мистецтва УСОМ (Українська спілка образотворчих мистців) в Торонто, яка відбулась в грудні 1957 року, А. Струвер виставив 11 творів, зокрема „Парк", „Перший сніг", „Вид з вікна", „Красвид з бузком" та інші.

Влітку 1959 року під час другої групової виставки УСОМ в будинку „Просвіти" на вул. Батгурст, ч. 140, А. Струвер показав, між іншими творами, і скульптуру з гіпсу „Чоловіча голова", яка тепер знаходиться в збірній колекції КУМФ. Продовжуючи постійно мистецькі студії в Торонтському арт-коледжі, художник засвоює техніку акварелі і її тонові відношення. Також і олійними пастелями зображує реалістично підібрані предмети натюрмортів. Як майстер олійної техніки, він завжди залишився вірним собі, як також і вибраному шляху. В цьому мистець нас переконав і наступними своїми виставками. Анатоль Струвер передусім реаліст, лірик і звеличник природи, яка для нього була найкращим вчителем. В кожній його роботі бачимо по-іншому схоплений той чи інший твір, у якому передає властивий йому лірúзм соковитими і яскравими кольорами.

До 20 завершених картин і 30 ескізів і зарисовок подарував А. Струвер галерії КУМФ. Вони пов'язані з ранніми роботами, з 50-их і 60-их років. Тут помітні контрасні поєднання з насиченими кольоровими тонаціями. Завжди послідовний у своїх творчих пошуках, А. Струвер лишився відданий традиціям реалістичного мистецтва. Твори його позначені правдивістю і відчуттям природної краси та її настроєвости. Тому вони нам близькі і зрозумілі. Лірично витончені „Дерева на полі" чи лаконічне „Подвір'я біля хати" і „Старе дерево над озером" зображені з драматизмом із завершеною й узагальненою композицією.

Малярські твори А. Струвера вказують на певний етап у його мистецтві. Вони, як і діяльність майже кожного мистця, позначені й невдачами, але здобутками він заслуговує собі на неабияке признання. Такому дарунку зраділа Ярослава Шафранюк фундаторка КУМФ, і вона висловлює щиросердечну подяку мистцеві Анатолієві Струверу.

Павло Лопата

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УАСТ „Львів" — СК „Вадсворт" 3:2

Клівленд, 16-го травня. — Цієї неділі львів'янам знову прийшлося грати на виїзді проти швидкої і кондиційно дуже доброї футбольної дружини СК „Вадсворт". Господарі започаткували гру швидкими наступами на ворота „Львова", однак їхні атаки успішно ліквідували змагуни „Львова", точними і продуманими подачами. Зформована на той час лінія нападу львів'ян — Кость Стариков, Алі Казаміні та Олег Рабусяк, — їхня комбінована швидка гра, подачі без затримки, виявилися ефективними і успішними, бо закінчено першу половину 2:0 в користь „Львова".

У другій половині, однак, після деяких змін та не без легковажности наших футболістів, господарям таки вдалося вирівняти вислід 2:2. Це збудило львів'ян, тим більше, що гра вже добігала до кінця. Вони провели кілька продуманих наступів і таки змусили воротаря господарів витягти м'яча із своїх воріт. При стані 3:2 в користь „Львова" змагання закінчено. Переможні ґолі для нашої дружини здобули: Стефан Смола, Баб Гармон та Алі Казаміні.

Того ж дня у Клівленді відбувся 16-ий з черги „Ревко Клівленд маратон", в якому учасницею була кількакратна чемпіонка з України Любов Клочко. Згідно з вислідом цих змагань Клочко оборонила свій попередній рекорд та здобула новий осяг з титулом чемпіонки в жіночій групі, перемігши росіянку Ірину Боґачову. Четверте місце зайняла друга репрезентантка України Тетяна Зуєва. Перебіг змагань цього маратону докладно описали кореспонденти клівлендського щоденника „Плей Ділер", зазначаючи цілком виразно українську національність нашої чемпіонки Л. Клочко.

В загальному це була успішна неділя для клівлендських українців — любителів спорту.

УАСТ „Львів" — „Конкордія" СК 2:2

В неділю, 23-го травня, нашій дружині випало знову грати на виїзді. Тим разом господарем зустрічі була німецька дружина „Конкордія". Маючи за собою значну кількість прихильників, що прибули на грище підбадьорювати своїх любимців, німці започаткували гру досить впевнено і на початку мали навіть перевагу. Однак їм не вдалося накинути гру нашим футболістам, які точними і швидкими подачами щораз частіше підходили під німецькі ворота. В 15-ій хвилині Кость Стариков прекрасним сильним стрілом відкрив конто для „Львова" 1:0. Після цього ґоля наші футболісти перейняли ініціятиву, мали можливість піднести рахунок, але м'яч то відбивався від поперечки воріт, то пролітав поруч порожніх воріт. У другій половині господарі застосували дефензивну гру і швидко створили карний стріл, з якого Алі Казаміні підніс вислід до 2:0. Після цього ґоля з невідомих причин львів'яни провели заміни у складі дружини. З цього часу хід гри змінився, темпо сповільнилося, з чого вповні скористали німці, які до кінця зустрічі зуміли вирівняти 2:2. Отже не можна твердити, що „Львів" не мав щастя, а радше, що самопевність і легковаження були належно покарані!

УАСТ „Львів" — СК „Мадяр" 3:0

З огляду на спізнений цьогорічний сезон та свята (Меморіял дей) „львів'янам" прийшлося відбути свої чергові змагання в середу, 26-го травня, проти дружини „Мадяр" на своїй площі при досить чисельній, як на звичайний день, публіці.

Цю зустріч наші футболісти започаткували досить мляво, на що вплинула, мабуть, висока температура і очевидно попередня виснажлива гра з „Конкордією". На початку надавали тон грі мадярські футболісти, пізніше гра вирівнялася і проходила із змінним щастям. До перерви, однак, жодній дружині не вдалося „розмочити" рахунок 0:0. Після відпочинку наші футболісти перейняли ініціятиву і вже в 65-ій хвилині Кость Стариков відкрив конто 1:0. Кілька хвилин пізніше В. Бовкалик підніс вислід до 2:0. В кінцевій фазі тієї зустрічі з наріжного копу оборонець „Львова" головою здобув ефективного ґоля, яким остаточно встановив вислід змагань 3:0.

Іван Росул

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

• ПРАЦЯ •

Пошукую ЖІНКУ
до опіки над дитиною, мешкання, харч і легка домашня праця.
Тел. по 7-ій веч. (201) 861-5767
Тел. в день (212) 683-2030

● НА ПРОДАЖ ●

Нове мешкання
на партері, одна спальня, на Українському Селі в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Тел.: (908) 885-5740 або веч. (913) 381-2345, call collect

● РОЗШУКИ ●

Федьків Зенон пошукує батька
ФЕДЬКОВА МИХАЙЛА
з м. Самбора, нар. 1909 р., що проживав у Філядельфії. Остання вістка від нього була з Фльориди. Хто знає про нього або він сам прошу писати на адресу:
IHOR HUMENIUK
2346 W. Rice
Chicago, IL. 60622-4755

Розшукуємо брата
МАТВІЙЧУКА ПАНАСА,
який нар. в 1914 р. в селі Старий Порицк. Якщо хто знає його або він сам, просимо написати або потелефонувати рідній сестрі Редці (Матвійчук) Вірі Андріївній, адреса:
REDKA VIRA, тел.: (206) 852-9225
1411 W. Smit St. No. 1030
Kent, WA. 98032

ПОЛІЩУК ГАЛИНА ВАСИЛІВНА
розшукує родичів по бабці — дітей і внуків Мусія Велети — і родичів по дідусеві на прізвище Поліщук, що листувалися з Ольгою Адамчук із с. Сахнівці, Старокостянтинівського р-ну, Хмельницької обл. Листи надсилати на адресу:
Кирієнко Галина Василівна
вул. Леніна 27 кв. 59
м. Київ - 88, 253088

●FUNERAL DIRECTORS●